

Светлина

вестник за информация, култура и народно стопанство

ДУПНИЦА, 18 декември 1921 год.

Уредица редакционен комитет

Бсичко се адресира до издателя

Владо Ив. Пилев

Ръкописи не се връщат.

Протоиерей Никола Т. Драганов

на имения си ден не ще може да приема посещения

Никола Хр. Щаплаев

не ще може да приема гости на имения си ден по важни домашни причини.

Тевтери търговски по образецата пристигнаха

КНИЖАРНИЦАТА на БРАТЯ Н. ЛАЗАРНОВИ

упинско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 9871

гр. Дупница, 10 Декември 1921 год.
Общинското управление, въз основа на протокола на общинския съвет под № 8, решение № 297 държан в заседанието му на 9 того и. година, известява на интересуващите се, че на 20 декември т. година от 10—12 часа пред пладне и от 6 часа след пладне в помещението на бщинското управление ще се произведе публични търгове по доброволно югласие за отдаване на предприемачи оставката на канцеларски материали и печатаване разни формуляри и общински вестник през и. год. сумата по кое то предприятие възлиза на 136,000 лева оставката на медикаменти, превързочни материали и др. за общинската аптека през и. год. сумата по което предприятие възлиза на 107,071.15 лева и достава 1000 килограма сено, 3000 килограма лама и 5,000 килограма овес или ечимик а храна на общинския добитък в похарната команда през и. год. доставката на което предприятие възлиза на 35400 лв.

Желаещите да наемат тия доставки югат да се явят всеки присъствен ден и час да прегледат тръжните книжа

Залог за право участие в търга се иска 5% от сумата на предприятието

Преговорите по наемание тия предприятия ще водят между конкурентите и назначена тръжна комисия.

п. Кмет: К. М. Марков
Секретар: К. Тодоров

Државна мина „Бобов-Дол“

ОБЯВЛЕНИЕ № 4677

Понеже обявеното на 10 декември съжеление не се състои по неявяването на конкуренти то на 24 декември и. г. ще се произведе при Дупнишкото Оконийско Финансово управление трето съжеление съгласно закона за бюджета отчетноста и предприятията и изработените за тази цел поемни условия за доставката на 1000 кг. захар на песък за Државната мина „Бобов-Дол“. Приблизителната стойност на предприятието възлиза на 25,000 лева. Залог за право участие в търга се иска 10% от тази сума. Предложенията и документите се приемат от 9/10 часа сутринта най-късно до 10 часа пред пладне на горната дата, когато ще се пристъпи към отварянето им, след прегледането на които ще се допусне устро съжеление което ще се приложи точно на 10 1/2 часа.

Поемните условия и подробното описание на захарта, могат да се видат в присъствен ден и час в Дирекцията на мината поменатото финансово управление и Министерството на Търговия. Промишлеността и труда (отделение за мините и пр.) в гр. София, а желащите могат да си вземат от мината епис безплатно.

Мина „Бобов-Дол“ 13 XII 1921 г.

От Дирекцията.

ГОД. II БРОЙ 53

Телефон № 58

ИЗЛИЗА ВСЕКА СЪБОТА

За обявления се плаща:

За годежни, свадбени, именни, благодарности и некролози по 30 л.; търговски и частни обяви на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. Григорски и на учреждения по 80 ст. дума. В хрониката 6 л! ред; Малки до 20 думи 10 лв.

ВСИЧКО В ПРЕДПЛАТА.

Годишен обонамент 40 лева полугод. 20 лева. број 1 пев

Дупничани на изпитание

Всека държава и всеки град се познават в културно отношение по обществените здания. Колкото обществените здания също по-големи, колко са по-хубави, толкова състояли по-високо в културно отношение жителите които са строили тия здания. Защо се гордеем ние с Рилски манастир? — Защото той говори за духовното издигане на българското племе. Защо се гордеят жителите със света София и други градове да не се отклони нито в десно чито влево. А това е толкова място за днешното време! Търпе той укори от десно, поне такива от лево, но на едните и другите даде един отговор, подчертаващо източното си становище, застъпено в течение на годината.

Не отричаме, че вестника изпада в досът грешки, но това е било неизбежно. Мнозина граждани, много пъти също заявявали, че вестника е „блед“, че не се списва добре и пр. и също укорявали дори, но никой от тях не си задава за цел да спомогне за него. Всичко засилане за подобрене списването му. И за жалост, треба да констатираме печалния факт, че нашият град може да се похвали с много критики, но с малко деятели.

Големо е числото на учители, адвокати, студенти и инженери в града. Малцината от тях, които също взели участие в списването на вестника, и струва ми се, че упрека не трябва да се отправи спрямо нас, а спрямо бния, които се неинтересуват от обществената работа и погледят от колоните на вестника Сприянските треба да призаем, че нашите надежди които са от изключително значение на тях, са нечутни. Честите подканвания останаха без отзив.

Пишайки тия редове пред мен също всички провинциални вестници, които излизат в България, повечето от тях също партийни или не-гласни такива. Рови се из тех да търса онова което нашата публика желает, обаче дождам до заключението, че всичките са „бледи“ и приличат един на други. Нашият вестник, в всеки случай, не е между най-зле списваните и урежданите.

Задължителна задача да изнеса преживеното като възможност да изразим на всички читатели, които са наричани „бледи“, че нашият град също има културно издигнат, които желаят да се стабилизира един местен вестник, който да отговаря на изискванията на града и да бъде огледало на нашия обществен живот в околните селища.

Така, с общи усилия да е изпълни един обществен дълг.

Както ставам търкурател на преживеното, от името на редакционния комитет и от свое име благодарим на нашето общини и читатели за подкрепата, които ни указаха през изтекла година, като се надеваме, че през втората година ще получим много по-големо наследство и подкрепа от интелигенцията.

Думата на издателя

Точно преди една година, в една тъмна декемвришка нощ, събрани в къщата на един приятел, неколцина души обмисляха въпроса за почването и издаването на един местен вестник, от който нуждата беше така голема. Размениха се доста мисли, изказаха се много мнения, но всички, ръководени от благородни идеи, да създаде един такъв лист, който да си постави за цел: да сгрупира всички пръвните интелигентни сили, милиещи за ползотворна обществена работа; да ратува за културното и стопанското издигане на нашия край с оглед на силите, с които разполага, като същевременно нема организационни връзки с партиите и техните борби. Най-главният въпрос, около който се спрехме, беше материалната издръжка на вестника. От тийде не очаквахме подкрепа, освен от абонамент и обяви. За нещастие печалба и дума не можеше да става. Познавайки условията в града ни, аз се реших да поема издаването му, с риск и на загуби, ръководейки се от еднаквата благородна цел — да създаде в нашия град почив за обществена работа и вестника за тая цел бъде първия тръбач.

Година измина от тоя ден и сега, навършвайки годишнината, можем да направим сравнение между желаното и постигнатото.

И ако днес като издател на Светлина излизам да споделя с читателите онова, което преживи вестника през годината, правя го с единичното желание и откровение да осветлим читателите за всички препятствия и мъжкотии да се възстанови в Дупница.

Пътят на вестника беше стръмен и тръжлив. При днешното положение, създадено след войната, да се издава един независим вестник е доста трудно. Вестника треба да се издава и търси пътища съвсем нови, като се мъжко да се отклони нито в десно чито влево. А това е толкова място за днешното време! Търпе той укори от десно, поне такива от лево, но на едните и другите даде един отговор, подчертаващо източното становище, застъпено в течение на годината.

Не отричаме, че вестника изпада в досът грешки, но това е било неизбежно. Мнозина граждани, много пъти също заявявали, че вестника е „блед“, че не се списва добре и пр. и също укорявали дори, но никой от тях не си задава за цел да спомогне за него. Всичко засилане за подобрене списването му. И за жалост, треба да констатираме печалния факт, че нашият град може да се похвали с много критики, но с малко деятели.

Големо е числото на учители, адвокати, студенти и инженери в града. Малцината от тях, които също взели участие в списването на вестника, и струва ми се, че упрека не трябва да се отправи спрямо нас, а спрямо бния, които се не интересуват от обществената работа и погледят от колоните на вестника Сприянските треба да призаем, че нашите надежди които са от изключително значение на тях, са нечутни. Честите подканвания останаха без отзив.

Пишайки тия редове пред мен също всички провинциални вестници, които излизат в България, повечето от тях също партийни или не-гласни такива. Рови се из тех да търса онова което нашата публика желает, обаче дождам до заключението, че всичките са „бледи“ и приличат един на други. Нашият вестник, в всеки случай, не е между най-зле списваните и урежданите.

Задължителна задача да изнеса преживеното като възможност да изразим на всички читатели, които са наричани „бледи“, че нашият град също има културно издигнат, които желаят да се стабилизира един местен вестник, който да отговаря на изискванията на града и да бъде огледало на нашия обществен живот в околните селища.

Така, с общи усилия да е изпълни един обществен дълг.

Както ставам търкурател на преживеното, от името на редакционния комитет и от свое име благодарим на нашето общини и читатели за подкрепата, които ни указаха през изтекла година, като се надеваме, че през втората година ще получим много по-големо наследство и подкрепа от интелигенцията.

Владо Пилев

(издател на в. Светлина)

За празниците!

Картички,

Картими,

Конфети,

Албури,

Европейски сапуни,

Крем-пудра,

Масилници и други подаръци на ИЗНОСНИ ЦЕНИ ще намерите в книжарницата на братя Ж. Лазаркови

Дупница.

Богомил.